

at det samme Forhold er absolut til Stede endnu. Det ærede Medlem for Randers (Knudsen) gik jo endogsaa saa vidt, at han tog hele Ejendomsretten fra Lodsejerne helt op til Silkeborgaa. Jeg ved jo vel, at det er et af Programpunkterne for Socialdemokraterne, at Produktionsmidlerne skulde overdrages til Staten, men jeg havde dog alligevel ikke ventet, at det ærede Medlem vilde foreslaa, at Ejendomsretten skulde ophæves, hvad da faktisk vilde være Følgen af, hvad det ærede Medlem gjorde gældende. Jeg antager imidlertid, at naar det ærede Medlem for Randers forlanger saa meget og vil have hele Strækningen, saa er det, fordi han mener at kunne slaa noget af; naar blot han kunde faa fra Lodsejerne, Strækningen fra Laksegaarden og ned til Randers, saa vilde Randers By nok være tilfreds; thi det er i Virkeligheden det, der ligger bag ved hele Historien; det, det gælder om for Randers Bys Fiskere, er at erhverve denne Strækning. Spørgsmaalet er nu: Have Randers Bys Fiskere hidtil haft nogen Ret til at fiske op til Laksegaarden? Laksegaarden har jo haft Privilegiet til i alt Fald at hindre Opgang af Fiskene, det ere alle jo enige om, men dernæst forekommer det mig efter alt, hvad der foreligger, at den Ret, der er tilbage, maa tilhøre Lodsejerne, altsaa Fiskeretten har tilhørt Lodsejerne og Laksegaarden i Forening, og det Fiskeri, som Randers Bys Fiskere have drevet paa det omtalte Stykke, har efter min Mening i lange Perioder eller i alt Fald saa langt tilbage, som den nulevende Slægt kan huske, været fuldstændig ulovligt, og det er jo ogsaa en Kendsgerning, at Fiskerne ere blevne dømte og have været tiltalte for deres Fiskeri paa denne Strækning mangfoldige Gange og i stor Udstrækning.

Nu kunde man jo sige: Ja, men det er dog mere rimeligt, hvis man skal nedlægge Laksegaardens Rettigheder, at man saa giver dem til den fattige Fiskerbefolkning fremfor til Lodsejerne. Men jeg vil blot der gøre opmærksom paa, at Laksegaardens Rettigheder fordele sig jo over hele Strækningen helt oppe fra Silkeborg og ned til Fjordens Udløb og ikke eksistere paa et enkelt Punkt alene, og hvis man frigav Stykket fra Laksegaarden og ned til Randers til almindeligt Fiskeribrug, saa antager jeg, at Fiskeriet i Gudenaas omtrentlig er forbi med det samme eller i Løbet af kort Tid, thi paa denne Strækning vilde de jo saa at sige kunne fange hver Fisk, som gaar derigennem. Saa hvis man ikke kan komme overens om

Forholdene paa denne Strækning uden at gaa Lodsejernes Ret for nær og uden samtidig at sikre, at Fiskeriet ikke bliver misbrugt paa denne Strækning, saa tror jeg for mit Vedkommende, at det ikke nytter ret meget, ihvad man saa gør. Thi hvis man tillader almindeligt Fiskeri paa denne Strækning, er der ingen Tvivl om, at Fiskeriet vil blive ødelagt i hele Gudenaas Længde.

Det ærede Medlem for Randers kom jo med et meget vidtløftigt historisk Uddrag, hvorved han vilde bevise, dels hvorledes den nugældende Lov om Fiskeriet i de ferske Vande var bleven til, og dels, at Strækningen op til Laksegaarden altid havde været Fjord. Jeg kan kun sige dertil, at det paa mig gjorde det Indtryk, at naar man vil bevise alt, beviser man ingen Ting, og jeg for mit Vedkommende henholder mig til den ganske simple Bestemmelse, der staar i Loven, der blev vedtagen i Fjor, den 26de Marts 1898, § 1 om, at Fiskeretten tilhører Grundejerne, og der er endogsaa føjet den Bestemmelse til, at denne Ret ikke maa adskilles fra den tilstødende Grund og ikke maa bortlejes for en længere Tid end 25 Aar ad Gangen. Jeg for mit Vedkommende ønsker derfor ingen Lov gennemført, hvis Strækningen fra Randers til Laksegaarden skal være offentligt Farvand, og endnu mindre selvfølgelig, hvis Strækningen fra Randers op til Silkeborg skal være det, thi saa vil Fiskeriet fuldstændig blive ødelagt i Løbet af ganske kort Tid.

Knudsen: Jeg skal gøre nogle ganske korte Bemærkninger til den sidste ærede Taler. Det ærede Medlem paastod, at jeg vilde have Grundejernes Ret ophævet. Det er ikke Tilfældet, idet min Tale tværtimod jo gik ud paa at bevare den Ejendomsret til Fiskeriet, som har Hjemmel i de Love, som man ikke vilde omstøde ved den ny Fiskerilov. Men den Maade, hvorpaa denne Lov fortolkes, hvorpaa den forstaaes og haandhæves, ophæver efter min Formening Fiskerbefolkningens gamle Rettigheder paa mangfoldige Steder her i vort Land. Og det, jeg gerne vilde bidrage til, var, at disse Rettigheder i hvert Fald kunde blive haandhævede paa den Strækning, vi her have med at gøre, og hvor det forekommer mig, at Forholdene ere ganske utvivlsomme.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at Randers-Fiskerne gentagende have været dømte for ulovligt Fiskeri. Jeg skal selvfølgelig ikke benægte, at de gentagende